

ענף ח'

(א) ודע, כי ד' בחי' כוללים כל ד' עולמות והם: ע"ב, ס"ג, מ"ה, וב"ן. והם עצמם נקראים טנת"א, וכל אחד כולל ארבעתן. ע"ב יש בו ע"ב וטעמים, ס"ג ונקודות, מ"ה ותגין, ב"ן ואותיות, וכולם נקראים ע"ב טעמים. וכן בס"ג, וכן במ"ה, וכן בב"ן.

(ב) גם דע, כי ע"ב הוא כתר וטעמים. ס"ג הוא חכמה ונקודות. מ"ה הוא בינה ותגין. וב"ן הוא ז"ת ואותיות.

(ג) והנה מתחילה היה בא"ק כך: ג' ראשונות שבו שהם ע"ב כתר.

פנים מאירות

זו מתחלת רק מפה דע"ב הכולל ולמטה, כנ"ל בענף ו' עש"ה בפמ"א בביאור מ"ה וב"ן. וע"כ נחשב רק הראש עד הפה לבחי' כלי הכתר, דעד שם ישנם לה' הפרצופין קומה שוה, כי גם אור הפה עולה ומלביש עד הכתר דראש, אמנם מפה ולמטה מתחיל הזיכוך, דהיינו רק במה שאור הפה מתפשט בע"ס למטה בערך שמלביש למעלה בראש, שאלו ע"ס דהתפשטות הפה נקרא גוף לבר מראש. וע"כ אומר הרב שג' ראשונות נקראות כתר, שמרמז על אור ישר שבראש שאין שם מאו"י רק כח"ב, שהם שורשים לגולגלתא עינים אוזן, אבל בחי' חוטם שהוא ז"א ובחי' פה שה"ס מלכות, הם מתפשטים בגופא לבר מרישא בסוד נה"י דז"א המתחבר בתוך המלכות עד הטבור, ומטבור ולמטה מתפשטת המלכות לבד. ונהי"מ אלו שה"ס

(א) ודע כי ד' בחי' כוללים וכו': כל זה נתבאר היטב בתחילת ענף ו' בפמ"א עש"ה.

(ג) ג"ר שבו שהם ע"ב, כתר: פירוש, התפשטות א' דע"ס דאו"י על המסך דבחי' ד', שחוזר ויוצא מהמסך ולמעלה ע"ס דאו"י נקרא כתר. והוא משום דכל ה"פ שבהתפשטות זו קומתם שוה לכתר, כנ"ל בענפים הקודמים. ונקרא ג"כ בשם ע"ב הכולל להיות המסך מאור העב שבבחי' הד', אמנם טבע האו"פ לזכך את המסך, ובהיות אור א"ס ב"ה מזדווג על המסך בתוך דרגות זיכוכו יוצאות עי"ז האורות ה"פ דכתר לחוץ זה למטה מזה, כמו"ש לעיל בענף ג' בפנים מסבירות עש"ה כי שם מקומו. וע"כ מתחילת הזיכוך נעתק האור לחכמה, שאז נק' האור בשם ס"ג להיותו ס"ג אחור ומתמעט. ונסיגה

ס"ג, חכמה ובינה. וזה הס"ג היה מחציו ולמטה שהם הנקודות שבו, מלובש מטבור ולמטה דא"ק תוך מ"ה וב"ן דא"ק. וכל זה הוא פנימיות א"ק עצמות אורות וכלים.

פנים מאירות

רישא דע"ב החיצון. וכמו שמפרצוף החכמה שיצאה לחוץ לא נתפשט אלא הראש שלו שה"ס הטעמים והג"ר והכתר עד הפה שלו, דמפה ולמטה מלובש בבינה שיצאה לחוץ דהיינו בהתפשטות ב' הנ"ל, כמו כן מבינה שיצאה לחוץ, לא נגלה אלא הראש והטעמים והג"ר שלה שהוא עד הטבור דא"ק, דהטבור הוא בחי' פה דראש דגופא. ונמצא שיצא ראש החכמה החיצונה מגולגלתא עד פה דראש, ויצא הראש דבינה החיצונה משכולת הזקן עד הטבור. ובחי' התפשטות המלכות דראש דבינה החיצונה, דהיינו השייך למטבור ולמטה, טמונים תוך מ"ה וב"ן דא"ק, כלומר, דעם יציאת מ"ה וב"ן הפנימיים מא"ק הפנימי ולחוץ, נגלין ויוצאין גם בחי' נת"א דס"ג הכולל, ואינם נוהגים אלא מפה ולמטה דבינה החיצונה, כמ"ש עוד בפמ"ס עש"ה. ונמצא שנת"א דע"ב הכולל, מלובשים בתוך פרצוף החכמה שיצאה לחוץ. ונת"א דפרצוף החכמה מלובשים בתוך פרצוף הבינה שיצאה לחוץ. ונת"א דבינה שיצאה לחוץ יתלבו בתוך עולם הנקודים ואצילות, שה"ס ב"ן ומ"ה הפנימיים דא"ק שיצאו לחוץ, כמ"ש בע"ה במקומם.

וב"ז הוא פנימיות א"ק וכו': כלומר, ששמות וערכים אלו הוא בערך השורשים של האורות החיצונים שנמצאים בא"ק הפנימי, דע"כ נק' חו"ב בחי' ס"ג הכולל, אמנם כלפי עצמם אחר שיצאו לחוץ נקראים שניהם בחי' ע"ב דס"ג וטעמים, כי לא נגלה מהם רק הטעמים דכל אחד.

עצמות אורות וכלים: אור החכמה נקרא

הגוף, נקראים מ"ה וב"ן בכל מקום שהם, וזכור זה.

ס"ג חכמה ובינה: פירוש, האורות הראשונות היוצאות לחוץ מע"ב הכולל, נק' חכמה ובינה, ששניהם נקראים ס"ג הכולל.

וזה הס"ג היה מחציו ולמטה וכו': דע דסוד החצי והמחצה בכל מקום שהוא, יורה על הבחן המלכות, שכל פרצוף נבחן ממלכות ולמעלה שה"ס ראש, ובבחי' פה דראש המעלה או"ח ממטה למעלה. ונבחן עוד ממלכות ולמטה, שהוא בבחי' גוף שהוא התפשטות ע"ס דמלכות גופי', ששם נעשין הביטושין דאו"מ באו"פ, ע"ד שנתבאר לעיל ענף ו' ע"ש. ונק' ג"כ מ"ה וב"ן.

מלובש מטבור ולמטה דא"ק תוך מ"ה וב"ן דא"ק: כלומר, ס"ג הכולל ה"ס חו"ב דא"ק הפנימי שיצאו לחוץ, אשר פרצוף החכמה מלביש על א"ק הפנימי מגולגלתא ולמטה, שהגולגלתא ה"ס מלכות דע"ב הכולל, וסוד השערות עד המצח ועד האזנים, ה"ס המקיפין מע"ב הכולל על פרצוף החכמה החיצון. ומאזנים ולמטה מתפשטים ה"פ דפרצוף החכמה בסוד הסתכלות דק, כנ"ל בענף ו', שהוא נקרא ע"ב החיצון. ונתבאר שם, שמפה ולמטה נעשה בטישא והסתלקות האורות, ויצאה התפשטות ב' מפה ולמטה, שנתחלפו שם האורות, ע"ש. וע"כ נשלם פרצוף ע"ב החיצון בשכולת הזקן כלומר בפה, כי מפה ולמטה נתפשטה התפשטות הב' הנ"ל, שה"ס בינה שיצאה לחוץ מא"ק הפנימי. ומלבשת על ע"ב החיצון מפה שלו ולמטה, אשר שפה תתאה ה"ס הגולגלתא שלה, ושכולת הזקן הוא בערך כמו שערות

(ד) ואח"כ הוציא בחי' החיצוניות להלבישו, ותחילה הוציא אורות מע"ב הכולל הפנימי, שהוא השערות של הכתר, מקיפים ראשו מבחוץ עד המצח ועד האזנים כנודע. ואח"כ הוציא שערות הזקן הנמשכין מס"ג הכולל הנקרא נקודים, שמהם נעשה כללות ג' מוחין שבו.

(ה) ונמשכין תחילה סוד הטעמים דס"ג שהוא אח"פ עד טבורו. ואח"כ לא הוציא שאר בחי' לחוץ, יען כי הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן, כנ"ל, כדרך אורות ע"ב הכולל, שלא נתגלה ממנו רק השערות הנמשכין מע"ב של ע"ב הכולל, ושאר חלקם טמיר תוך ס"ג הכולל.

(ו) והנה רצה להוציא גם מן מ"ה וב"ן שבו הפנימיים, חיצוניותם לחוץ. ואז עלו כל בחי' ס"ג הפנימיים הטמונים תוך מ"ה וב"ן הפנימים, ועלו עמהם מ"ה וב"ן הפנימים. ואז אלו מ"ה וב"ן הם המ"ן שלהם, אל הטעמים עצמם דס"ג שאינם

פנים מאירות

וכו': כלומר, שמטרם יציאת שערות הזקן יצאו מתחילה במקומם אורות אח"פ, שע"י נת"א שבהם נתהוה מהם בחי' שערות דיקנא כנ"ל.

הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן: כלומר, שעם יציאת מ"ה וב"ן הפנימיים לחוץ, יוצאים עמהם ומתלבשים בהם נת"א דס"ג. כדרך אורות ע"ב הכולל וכו': כנ"ל, דנת"א דע"ב הכולל הם מתלבשים בפרצוף החכמה החיצון.

שלא נתגלה ממנו רק השערות וכו': שהמה סוד המקיפין, שבהם אור ע"ב דע"ב הנגרע מפרצוף חכמה.

(ו) ואז עלו כל בחי' ס"ג הפנימים וכו': דהיינו בחי' אותיות דחכמה החיצונה, ובחי' נת"א דבינה החיצונה, שהם מלובשים במ"ה וב"ן.

ואז אלו מ"ה וב"ן הם המ"ן וכו': פירוש, מ"ה וב"ן הפנימים ה"ס נהי"מ דבחי' ד', דעדיין לא נעשה בהם הבטישא והזיכוך, וע"כ עלו למ"ן לע"ב דגולגלתא. ואח"פ

עצמות, וכינה וזו"נ נק' אורות וכלים, כמו שנתבאר בענפים הקודמים. לאפוקי שערות וצפרנים שאינם בכלל זה.

(ד) ואח"כ הוציא בחי' החיצוניות להלבישו: היינו ע"ד הזדככות המסך, כנ"ל בענף ו' ע"ש. ותחילה הוציא אורות מע"ב הפנימי וכו': היינו שנזדכך המסך לבחי' ג' שאז אינו ממשיך אליו ע"ס בקומת חכמה, ונגרע מפרצוף זה בחי' הכתר, ואור הנגרע הימנו מתלבש בסוד השערות לבחי' אור מקיף בשבילו.

ואח"כ הוציא שערות הזקן: היינו ע"י הסתלקות דאור הפה דפרצוף חכמה, וע"י מטי ולא מטי הנוהג בהתפ"ב שיצאו עי"ז שערות הזקן שה"ס אור הנגרע מבחי' חכמה, שמתלבשים בשערות הזקן לבחי' מקיפים, כנ"ל בכתר.

שמהם נעשה כללות ג' מוחין: היינו כח"ב דמקיפין הנמצאים בשערות אלו, כח"ש במקומם.

(ה) ונמשכים תחילה סוד הטעמים דס"ג

מלובשים תוך מ"ה וב"ן. והם בערך או"א אל ישסו"ת, כי כמו שלצורך עיבור זו"נ מזדווגין או"א עילאין וישסו"ת נכללים עמהם, כן הכא הטעמים דס"ג מזדווגים עם כל ע"ב, ומכ"ש שהנקודות תגין ואותיות דס"ג מתחברים עמהם וטפלים להם, ולכן אינם עולים בשם, דוגמת ישסו"ת כנ"ל. ואז מולידים בחי' ב"ן דחיצוניות ולבושם לחוץ, הרי נולדה הנקבה עתה תחילה.

פנים מאירות

חדש דבקע לפרסא ומאיר דרך יסוד א"ק לנקודים, כמו"ש במקומו. ולבושם לחוץ: היינו אור דישסו"ת שיצא דרך נקבי העינים ולחוץ, ומתפשט למטה מטבור לעולם הנקודים כמו"ש במקומו. הרי נולדה הנקבה עתה תחילה: שה"ס ס"ג דס"ג שירדה ממדרגת הבינה וקיבלה לצורת המלכות שנקרא ב"ן, כמ"ש בע"ה. אבל ע"ס דמ"ה שיצאו לחוץ ממ"ה הפנימי נולדו אח"כ ויצאו ממצח דא"ק כמ"ש בע"ה.

הפנימיים שהם בחי' חו"ב דא"ק הפנימי שנשתיירו בפנים, שמסכת המ"ן שקבלו לתוכם נעשין אח"פ הפנימיים בחי' נוקבא לע"ב דגולגלתא, והבן זה. והם בערך או"א אל ישסו"ת: כלומר, דבחי' נת"א דס"ג ה"ס ישסו"ת שנתערבו עם מ"ה וב"ן ובאים לחו"ב למ"ן, ומ"מ ישסו"ת אינם עולים בשם, רק מ"ה וב"ן לבד, כמו שמפרש והולך. ואז מולידים בחי' ב"ן דחיצוניות: דהיינו אור

פנים מסבירות ענף ח'

לכנותם בשם או"א וישסו"ת, כנודע בכל המקומות בזהר ותיקונים וכהאר"י ז"ל. וכמו כן צריך להבין, ענין או"א וישסו"ת, שרמזו כאן הרב על ב' חלקי הס"ג, שכבר יש להם, ערך הכינוים של או"א וישסו"ת, מה שלא רמז עליהם כלל מקודם זה, וכן מה ענין הגניזה הזו, שאומר, שבחי' ס"ג נטמן תוך מ"ה וב"ן הפנימיים.

והנה ענינים אלו, המה שורש ומפתח, לכל המקרים שקרו בעולם הנקודים, ולכל התיקונים דאבי"ע, אשר זולתם אין דרך ומבוא, להשיג בחכמה אפי' מלה אחת.

וכדי להסביר הענינים על בוריים, צריך לאריכות גדולה וע"כ כדי שלא להכפיל דברים, יעדתי ביאורם בענף ט' בע"ה כי שם מקומם.

ודע, כי ד' בחי' כוללים וכו'. ע"ב הוא כתר וטעמים, ס"ג הוא חכמה ונקודות וכו': כל זה נתבאר בהרחבה בהקדמת אח"פ בפמ"ס, ומשם תדרשנו, וענין שערות רישא ושערות דיקנא, יתבאר בע"ה בענפים הבאים.

אמנם צריך להבין מאוד דברי הרב, בענין עליית מ"ן של בחי' ס"ג הפנימיים הטמונים תוך מ"ה וב"ן הפנימיים שעלו למ"ן לטעמים דס"ג שאינם מלובשים בתוך מ"ה וב"ן, שהם בערך או"א אל ישסו"ת וכו': כלומר, שזה החלק מס"ג, שאינו מלובש במ"ה וב"ן הפנימיים, יש לו ערך או"א עי', וזה החלק מס"ג המלובש בתוך מ"ה וב"ן יש לו ערך ישסו"ת ע"ש היטב כל ההמשך.

וכן צריך להבין מאוד, ענין שינוי השם הזה, שהשיגו ב' הספירות חו"ב,